

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21476/2024
31.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раде Милутиновић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., ради иселења и предаје непокретних и покретних ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2614/23 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 31.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2614/23 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 443/20 од 19.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужене да му предају стан број .., на првом спрату објекта ..., у насељу ... изграђеном на к.п. бр. ... КО Ивањица, површине 57,93 м² испражњен од њихових ствари. Ставом другим изреке, обезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати износ од 137.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Ивањици П 443/20 од 17.04.2023. године, одбијен је, као неоснван тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужене да му предају све кључеве предметног стана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2614/23 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђене првостепене пресуда и допунска пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења и предаје ствари поднета је 31.07.2020. године, преиначена 22.10.2020. године, а вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења односно преиначења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена. Ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу члана 208. Породичног закона, на који се тужилац позвао у ревизији, с обзиром да у овом случају није поступак у вези са породичним односима, када је ревизија увек дозвољена.

С обзиром на то да ревизија тужиоца није дозвољена, то је Врховни суд на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић